

vide at gennemføre målrettede serviceforbedringer i det tempo, der kan skaffes finansiering herfor, og i den virkelighed, som vi lægger vægt på at arbejde i.

Luftkasteller er dyre at vedligeholde. Min opfordring til Folketinget her i dag skal derfor lyde: Læg drillerierne på hylden, drop kampagnen, træk i arbejdstøjet, som regeringen i øvrigt har været det siden 1993, så vil vi til gengæld meget gerne række hånden frem til samarbejde, til samarbejde og til samarbejde, som vi altid har gjort det, men det skal være holdbart, det skal være ansvarligt, og det skal være til gavn for danskerne og for det ærede Tings almindelige omdømme.

Første næstformand (Birte Weiss):

Ordføreren for forespørgerne, hr. Frank Aaen.

Forhandling

Frank Aaen (EL):

Statsministeren forstod ikke, hvorfor vi skulle have den her debat. Jeg vil sige, at det er statsministeren så en af de relativt få der ikke forstår. Jeg kan ikke erindre mig nogen forespørgselsdebat, Enhedslisten har rejst, som både inden for huset og uden for huset har haft en sådan bevågenhed og været imødeset med en sådan interesse som den, vi har her i dag. Og hvorfor det? Jo, fordi alle og enhver kan se, at den måde, valgkampen forløb på i marts måned, og det, der er sket siden, er to verdener, der er så forskellige, som noget kan være.

I hele valgkampen fik vi at vide: Der er to alternativer i dansk politik, der er dem, og der er os. Og siden da har der hovedsagelig været tæt, tæt parløb mellem dem og os. Det er derfor, vi har udgivet et brudebillede med Rasmussen og Rasmussen, fordi det på strålende vis illustrerede, hvad der skete efter valget, hvor man sagde, at vi kunne vælge mellem to alternativer.

Når vi ser bort fra pinsepakken, som var solidarisk, som vendte socialt den rigtige vej, så har det forløbne år været katastrofalt for dem, der har det sværest: de ældre, de syge, de kommende efterlønsmodtagere. Det er aftalen om kommunernes økonomi, allerede fra før sommerferien, som er den direkte årsag til, at det går ringere med velfærden ude i kommunerne, at der spares på hjemmehjælpen, og det er i direkte modstrid med de løfter, man gav om bedre velfærd.

Så siger statsministeren – og det er igen på et punkt, hvor jeg tror at det kun er dem, der har ansvaret i kommunerne, og statsministeren, der kan se det sådan – at det ikke er blevet så forfærdelig meget dårligere med hjemmehjælpen. Det står jo helt i modstrid med, hvad man føler ude i verden, hvor man ved, at det går grueligt galt og i den forkerte retning med hjemmehjælpen.

Hvis vi så går videre i, hvad der er gennemført sammen med Venstre, De Konservative, resten af borgerligheden, så var der indgreb i overenskomsterne, hvor man gjorde strejker ulovlige, der var arbejdsmarkedsreformen, der igen strammede reglerne for de arbejdsløse, der var efterlønnen, der blev mishandlet, og hvor garantien er blevet til en afviklingsplan, hvor vi om få år vil have meget færre, der går på efterløn, end vi har i dag. Der er EU-forbeholdene, som statsministeren hårdt angreb Venstre for at ville ophæve, og straks valget er overstået, er det statsministeren, der går i spidsen for at få ophævet EU-forbeholdene. Og der er finansloven med ringere boligstøtte, inddragelse af pensionstillæg til pensionister, besparelse på medicinen og så på den anden side massive skattelettelser til erhvervslivet og landbruget.

Det er utroligt at skulle høre, og jeg vil spørge, om det er Socialdemokratiets bevis på solidaritet, at hvis man er over 50 år, skal man i højere grad kunne miste dagpengereetten, at de unge skal have halve dagpenge. Er det solidaritet, at boligstøtten skulle forringes, så 225.000 pensionister i gennemsnit mister 2.300 kr.? Er det Socialdemokratiets udtryk for solidaritet?

Må jeg sige, at det, der er sket, er, at vi i dag ikke kan se de ideologiske skillelinjer i dansk politik. Vi savner Uffe Ellemann-Jensen, vi savner den gamle Anders Fogh Rasmussen! I dag er Venstre jo blevet til det rene rødgrød, og på den anden side har vi et Socialdemokrati, en statsminister, der ikke gør noget som helst forsøg på at trække de ideologiske skillelinjer op i dansk politik.

Vi må spørge: Er der ideologisk forskel mellem regeringen og partiet Venstre? Vil begge partier så være så venlige at fortælle os, hvori forskellen består. Vi vil gerne høre det. Jeg tror, befolkningen gerne vil høre, at der er forskel, så de kan tage stilling, i stedet for den sammenstimlen, der i øjeblikket er blandt det, jeg kalder de forenede partier.

Vi vil med den her debat altså have afdækket de ideologiske forskelle, der er i politik. Vi vil